

Sörös bácsi

Gál László

*a pad tudja-e
és a kövek a ház előtt
és az utca
a borbélyműhely kirakata
és a fűszerüzleté
és az autóbusz miért nem szalutál?*

*itt állt reggel a járda szélén
s ha nap sütött a kispadon
a nyugdíjasok padján üldögélt*

*beszélt adóról színvonalról
félte a háborút
a csöndnek örült a bársony estéknek
a vacsorának
és hogy holnap ismét a kispadon üldögél*

*ez jó volt szerkesztő úr ki mondja nékem
vagy ejnye-ejnye miért ily haragos?*

*meghalt a szomszéd
a Sörös bácsi*

Tanú

Gál László

tanú vagy költő szép a szó
a nyurga t
a hájas a
a hullámozó n
és az ú
szépmívű boroskancsó
amiből csorog a lázas
a boldog pincék aranya ó!
s tanú vagy költő
szép a szó

írd meg a zászlót a szemekben
írd a nevető sok-sok ablakot
a szeretetet és a haragot
ami a köveket égig emelte
és a hitet amiből virágos új ruhát
húzott a koldus ákácokra a tavasz
azért is!

a halottakat se feledd hiszen
enne már őket a kukacok szégyene
s ne engedd hogy hálót fonjanak
még sötét szegletek mélyén a pókok
világíts költő te vagy a tanú
s maga a fény ha fényről énekelsz

világos világ nőtt a szíveden költő
énekelj!
s a dallamgyilkos dobokat ne hagyj dobogni
csak a hárfát a lantot a hegedűt
és a gyerekek boldog kacagását
csilingelő szánkókat és az anyák mosolyát

énekelj költő nem azért mert szabad
de mert muszáj és mert te vagy a tanú
s a dal sohasem szakad szét atomra

